Μουσική & Μουσικοί

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2022
ΤΕΥΧΟΣ 6
ΜΕΡΟΣ Β'

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΤΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΜΟΥΣΙΚΩΝ "ΑΠΟΛΛΩΝ"

1821

200+1 ΧΡΟΝΙΑ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΝΤΕΧΝΗ ΜΟΥΣΙΚΗ

Περιεχόμενα Μέρος Β’

Παράρτημα

Γιώργος Κωνστάντζος - Αρχείο Ελληνικής Μουσικής

Ωδή εις τον Λορδ’ Βύρωνα 02

Εις τον θάνατον του Λόρδ Μπάυρον 08

Άσμα πολεμιστήριον 13

Le chant du jeune Grec 20

ΜΟΥΣΙΚΗ & ΜΟΥΣΙΚΟΙ
ΤΕΥΧΟΣ 06
ΜΕΡΟΣ Β’
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ-ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2022

Περιοδικό
του Οργανισμού Συλλογικής Διαχείρισης Δικαιωμάτων Ελλήνων Μουσικών «ΑΠΟΛΛΩΝ»

Αρχισυνταξία - Επιμέλεια ύλης:
Θαλασσιά Αντωνοπούλου

Επιμέλεια τεύχους - Έρευνα:
Δρ Χρήστος Ηλ. Κολοβός

Συνεργάτες τεύχους:
Jacques Bouchard
Αναστάσης Γκίκας
Δρ Χρήστος Ηλ. Κολοβός
Γιώργος Κωνστάντζος
Νίκιας Λούντζης
Θωμάς Ταμβάκος
Αθανάσιος Τρικούπης

Σχεδίαση - Καλλιτεχνική επιμέλεια:
Dzio

Επικοινωνία:
Τηλ.: +30 210 3252980
e-mail: ezine@apollon.org.gr

Εικόνα Εξωφύλλου:
«Ο χορός του Ζαλόγγου»,
έργο της Σοφίας Καλογεροπούλου

Photo:
Katoufas Brothers

Ευχαριστούμε τη ζωγράφο Σοφία Καλογεροπούλου

για την ευγενική παραχώρηση της φωτογραφίας του πίνακά της.

** Το περιοδικό δημοσιεύεται δωρεάν. Δεν επιτρέπεται η αναπαραγωγή και πώληση του τεύχους.*

** Οι απόψεις που διατυπώνονται, δεν αντιπροσωπεύουν απαραίτητα τις απόψεις του Οργανισμού "ΑΠΟΛΛΩΝ".*

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Eugène Delacroix, *Ο Μπότσαρης αιφνιδιάζει τους Τούρκους στο στρατόπεδο τους* (προσχέδιο του 1860)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΩΔΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΛΟΡΔΟΝ ΒΥΡΩΝΑ

Γράφει ο

Γιώργος Κωνστάντζος

Η Αγγελική Πάλλη - Bartolomei (1798-1875), ποιήτρια και συγγραφέας, έζησε στο Λιβόρνο της Ιταλίας και έγραψε πολλά έργα, κυρίως ποιήματα και τραγωδίες Ιταλικά καθώς και ποιήματα εμπνευσμένα από την Ελληνική Επανάσταση όπως το *Αι τελευταίαι ημέραι των Ψαρών.* Το ποίημά της *Ωδή εις τον Λορδ' Βύρωνα* τονισμένο σε μουσική πιθανόν της ίδιας τυπώθηκε στην Κέρκυρα το 1824 από τον Σπύρο Ζαμπέλιο, μαζί με μια δική του παράφραση της *Ωδής,* και είναι η πρώτη παρτιτούρα που τυπώθηκε σε ελληνικό έδαφος.

https://www.youtube.com/watch?v=_XKv40zdfCk&t=28s

Η Αγγελική Πάλλη - Bartolomei

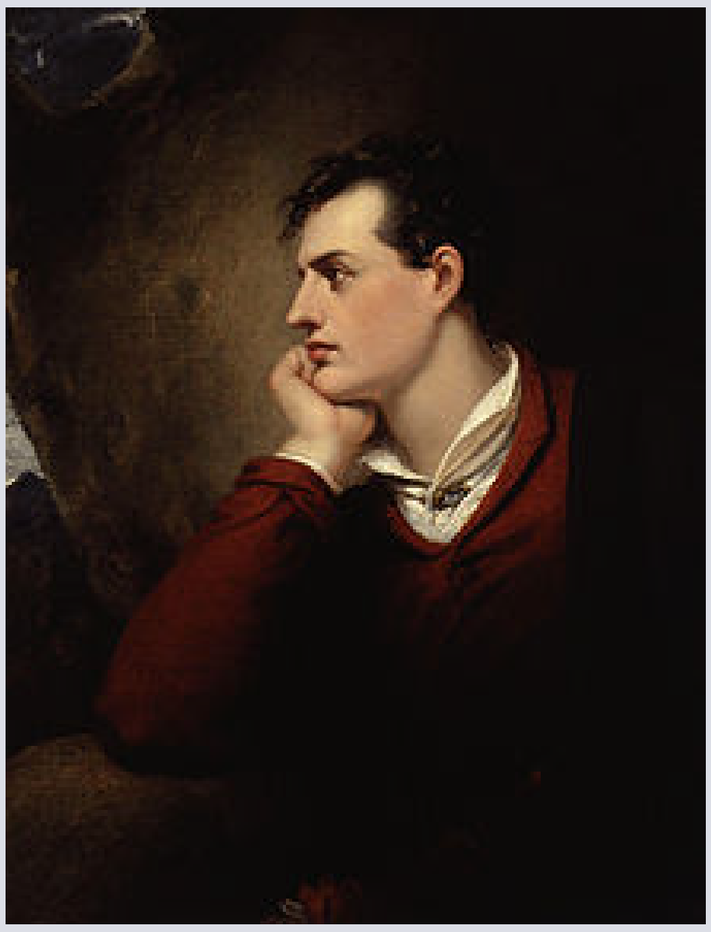

Ο Λόρδος Βύρων

Τὸ πρὸ πολλοῦ λαμπρὸν ὄνομα τοῦ περιφήμου τούτου Ἀγγλου ποιητοῦ ἐδοξάσθη περισσότερον ἀπὸ τὰ τελευταῖα πρακτικὰ τῆς ζωῆς του, καὶ θέλει γεννήσει ἀφεύκτως ποιήματα εἰς διαφόρους γλώσσας, ἀλλ' ἀποθανόντος εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ ὑπὲρ τῶν ἑλλήνων, δὲν εἶναι παράξενον, ἐὰν πρῶτοι οἱ ἕλληνες ἐμβῆκαν εἰς τὸ στάδιον τῶν ἐπαίνωντου. Ἡ ἑλληνικὴ εὐγνωμοσύνη εἶναι τόσον μεγάλη, ὥστε ἐκίνησεν εἰς ὕμνοντου καὶ ὑποκείμενον, τὸ ὁποῖον ἕως τώρα ἐγνωρίσθη εἰς μόνον ξένον παρνασσόν, Ἀλλ' ἐπειδὴ αὐτὸ συναισθάνεται τὴν ἀδυναμέαντου εἰς τὴν ἁπλοῦ ἑλληνικὴν γλῶσσαν μας, ὁ ἐφυέστερος τῶν ποιητῶν ἑλλήνων ἔστερξε νὰ παραφράσῃ τὰς ποιητικὰς ἰδέας τοῦ ἀνωνίμου ποιητοῦ εἰς ἑλληνικώτερον ὕφος, ἡ δὲ μετριοφροσύνη τούτου δὲν ἠθέλησε νὰ οἰκειοποιηθῇ τὸ ἑλληνικώτερον τοῦτο ὕφασμα, Ὅθεν ἐνεκρίθη νὰ τυπωθοῦν παραλλήλως καὶ αἱ δύο συντάξεις.

Οἱ διακοιτικοὶ ὁμογενεῖς ἀντὶ νὰ μεμφθοῦν τὸν ἐκδότην, ἐλπίζει τοῦτος, ὅτι θέλουν τὸν ἐπαινέσει εἰς τὸ νὰ καμὴ κοινὸν ὅτι ἐγράφη οἰκειότερον. καὶ διὰ τὴν προθυμίαντου εἰς τὸ νὰ ἀποδώσῃ ἕκαστῳ τὸ ἴδιον, ἐλπίζει προσέτι, ὅτι ἡ διπλῆ ἔκθεσις τοῦτη θέλει ἀποδείξει περισσότερον τὸ σέβας μας πρὸς τὸν ἀείμνηστον Βύρωνα.

Τὴν ᾱ Γουνίου 1824.

Ὁ ἐκδότης. Σ. Ζ.

Ὠδὴ εἰς τὸν λόρδ Βύρωνα.

Ἐλεγεία

1.

Τούς λαμπρούς ὕμνους τῆς νίκης ἀφίνων.
Κλαυθμῶν ἠχεῖ ἠρώων ὁ στρατός
Πικρῶς λυποῦντ' αἱ ψυχαὶ τῶν ἑλλήνων
Τ' ἀκούει μακρόθεν καὶ χαίρ' ὁ ἐχθρός

2.

Ὁ φίλος ἦλθε, πλὴν μόλις τὸν εἶδον,
Σκᾶπτον κλαίοντες τὸν τάφον αὐτοῦ.
Ἰδοὺ τὸ τέλος ἐνδόξων ἐλπίδων
Καὶ τὸ τρόπαιον θανάτου σκληροῦ.

3.

Ἦλθε νὰ ἐμπνευσ' ὡς ἄλλος Τυρταῖος,
Εἰς κάθε στῆθος πολέμων ὁρμῆν
Πλὴν φεῦ! ὁ Βαῖδος ἐλπίσας ματαίως
Ἰδοὺ μένει εἰς αἰώνιον σιωπήν

4.

Ὡς δένδρον κεῖτ' ὁπ' ἐκόσμει μεγάλως
Τὴν κορυφὴν μουσικοῦ Παρνασσοῦ
Νῦν προποδῶν φθείρουσάτου τὸ κάλλος
Πνοὴ τὸ ἔῤῥιψ' ἀνέμου σφοδροῦ.

5.

Ἑλλάς! ἐὰν τὸ σῶματ' ἡ Ἀγγλία
Νὰ φέρ' εἰς μνῆμα ζητᾷ πατρικόν·
Εἰπέ, Μουσῶν, ὦ μητέρα γλυκεῖα,
Εἶναι τέκνονμου ὁ υἱός τῶν Μουσῶν.

6.

Καταφρονῶν τῶν ἐρώτων τούς θρήνους
Ἡδονῆς μὴν ἀκούων τὴν φωνήν,,
Ἐζήτ' ἐδὼ ἡρώων τούς κινδύνους
Τάφον ἂς ἔχ' ἡρώων εἰς τὴν γῆν.

Ὠδὴ εἰς τὸν λόρδ Βύρωνα.

Ἐλεγεία,

1.

Τῆς νίκης παιᾶνας τοὺς λαμπρούς ἀφήνων
Ἀντηχεῖ μεθρήνους ὁ γραικῶν στρατὸς
Τοὺς βαθεῖς δὲ στόνους ἤδη τῶν ἑλλήνων
Μακρόθεν ἀκούων, χαίρετ' ὁ εχθρός

2.

Ὁ φιλέλλην ἦλθεν, μόλις πλὴν τον ἴδον
Καὶ ἡμοῖρα κόπτει νῆμα ἱερόν
Αἴ! ἰδοὺ τὸ τέλος τῶν καλῶν ἐλπίδων!
Ἄπνους ὁ μουσόπνους κεῖται φεῦ! Βυρὼν!

3.

Ἦλθε νὰ ἐμπνεύσῃ ἔρωτα τροπαίων
Κατὰ τῶν βαρβάρων εἰς ἑλλήνων γῆν
Βάσκανος πλὴν τύχη βρεττανόν Τυρταῖον
Ῥίπτ' εἰς αἰωνίαν κ' ἄλυτον σιγήν.

4.

Ὡσαν' δεν'δρον κεῖται, ὅπου σὺ μεγάλως
Παρνασσοῦ κοσμούσες κορυφὴν προτοῦ
Νῦν ὁλόκληρον σου φθείρουσα τὸ κάλλος,
Συστροφὴ ἀνέμου σ' ἔῤῥιψε φρικτοῦ

5.

Ὦ ἑλλὰς, ἀνίσως ἡ κλεινὴ Ἀγγλία
Νὰ τὸν φέρ' εἰς μνῆμα θέλῃ πατρικὸν,
Σὺ εἰπὲ, ὦ μήτηρ τῶν Μουσῶν γλυκεία,,
Τοῦ Βυρῶνος μνῆμα, εἶν' ὁ ἑλικών.

6.

Συγκλείων τὰ ὦτα εἰς ἐρώτων θρήνους,
Τὴν ἡδονὴν φεύγων μ' ἔνδοξον φυγήν,
Ἐδὼ τῶν ἡρώων ἤθελε κυνδύνους
Ἆρ' ἂς ἔχῃ τάφον εἰς ἡρώων γῆν.

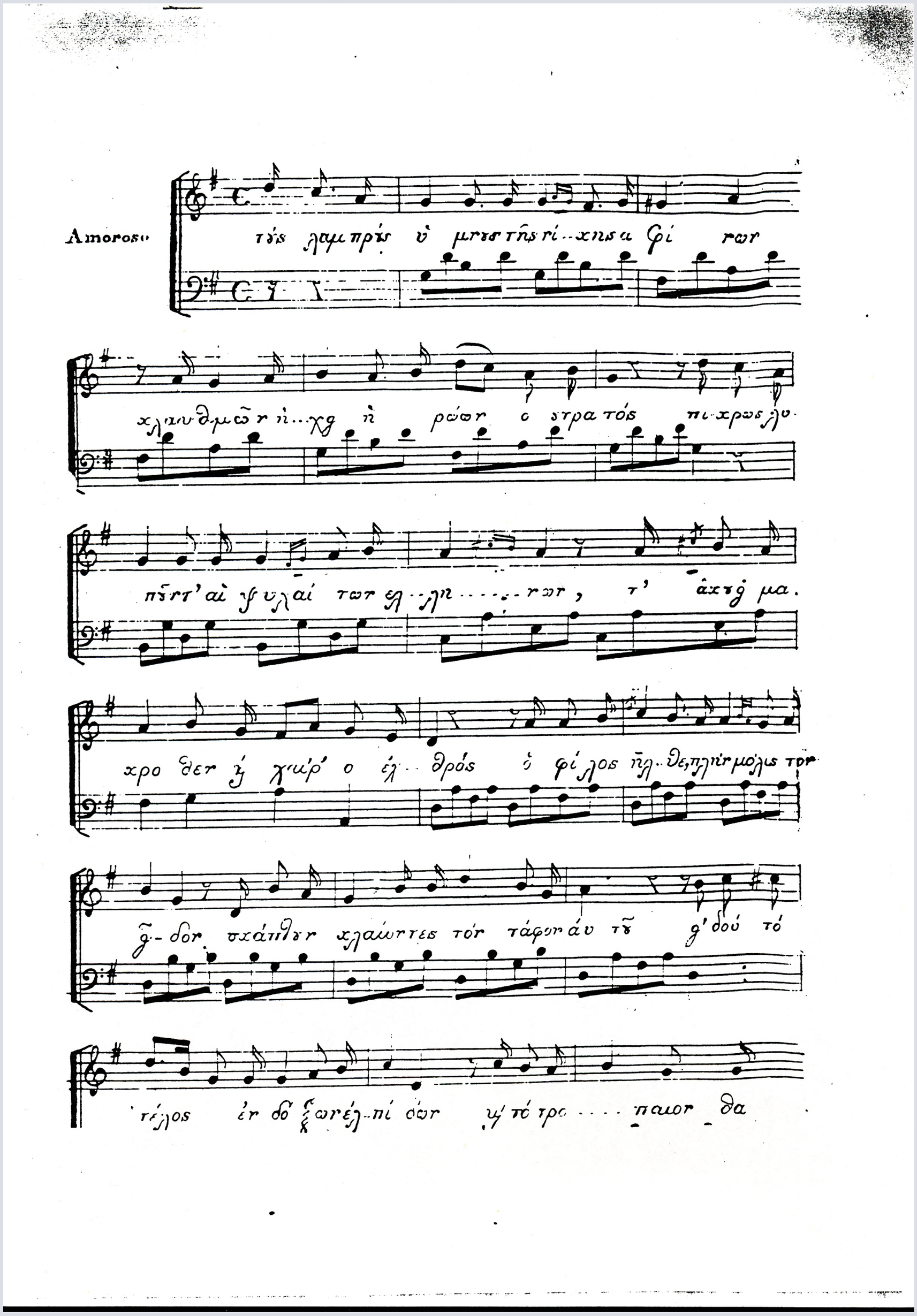
Amoroso

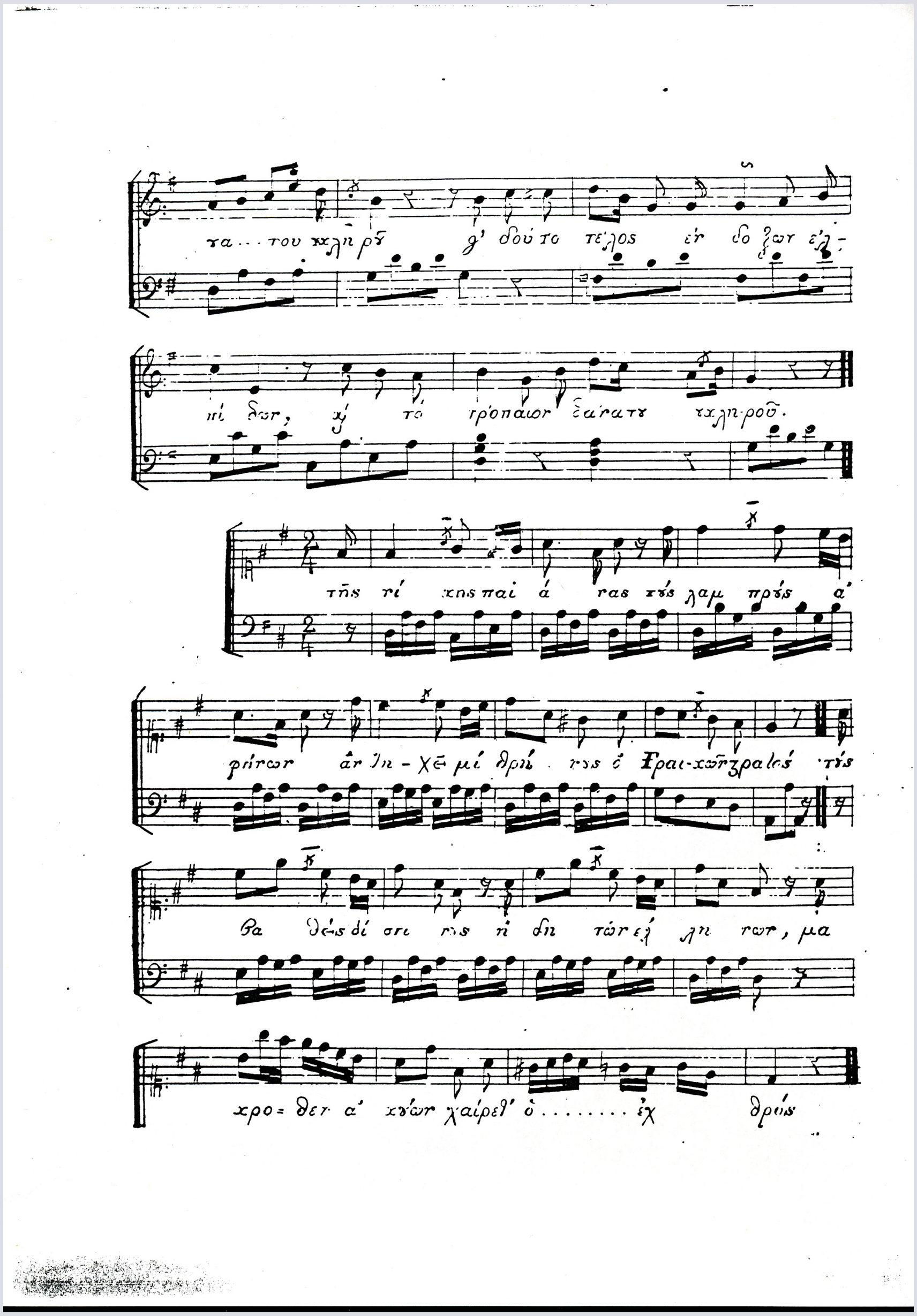

ΩΔΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΛΟΡΔΟΝ ΒΥΡΩΝΑ

Ποίησις: Αγγελική Πάλλη - Σπυρίδων Ζαμπέλιος

Τους λαμ-προύς ύ-μνουςτης νί - κης α - φή - νων κλαυθ-μών η - χεί η - ρώ - ων ο στρα-τός. Πι-κρώς λυ-

πούντ' αι ψυ-χαί των Ελ - λή - νων, τ'α - κούει μα - κρό-θεν και χαίρ' ο εχ - θρός. Ο φί-λος

ήλ-θεν πλην μό - λις τον εί-δον, σκά - πτουν κλαίον-τες τον τά-φον αυ - τού. Ι-δού το

τέ - λος εν-δό-ξων ελ - πί-δων και το τρό-παιον θα-νά - του σκλη - ρού, ι-δού το

τέ - λος εν-δό-ξων ελ - πί-δων και το τρό-παιον θα-νά - του σκλη - ρού. Της

Νί - κης παι - ά - νας τους λαμ-προύς α - φή - νων αν-τη - χεί με

θρή-νους ο Γραι - κών στρα - τός. Τους βα - θείς δε στί - νους ή-δη

των Ελ - λή - νων μα - κρό - θεν α - κού-ων χαί-ρετ' ο εχ - θρός.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟΝ ΤΟΥ ΛΟΡΔ ΜΠΑΫΡΟΝ

Ο Διονύσιος Σολωμός (1798-1857) άρχισε ίσως να επεξεργάζεται την ωδή στον Λόρδο Μπάυρον αμέσως μετά το θάνατο του Άγγλου φιλέλληνα ποιητή στο Μεσολόγγι, τον Απρίλιο του 1824 και ολοκλήρωσε και τις 166 στροφές το 1825 και εκδόθηκε για πρώτη φορά το 1850. Το ποίημα μελοποίησε ο Νικόλαος Χαλικιόπουλος Μάντζαρος (1795-1872), το χειρόγραφο του οποίου βρίσκεται στα Αρχεία του Μουσείου Μπενάκη.

https://www.youtube.com/watch?v=QL2RrER3CQQ&t=29s

Ο Διονύσιος Σολωμός

Ο Νικόλαος Χαλικιόπουλος Μάντζαρος

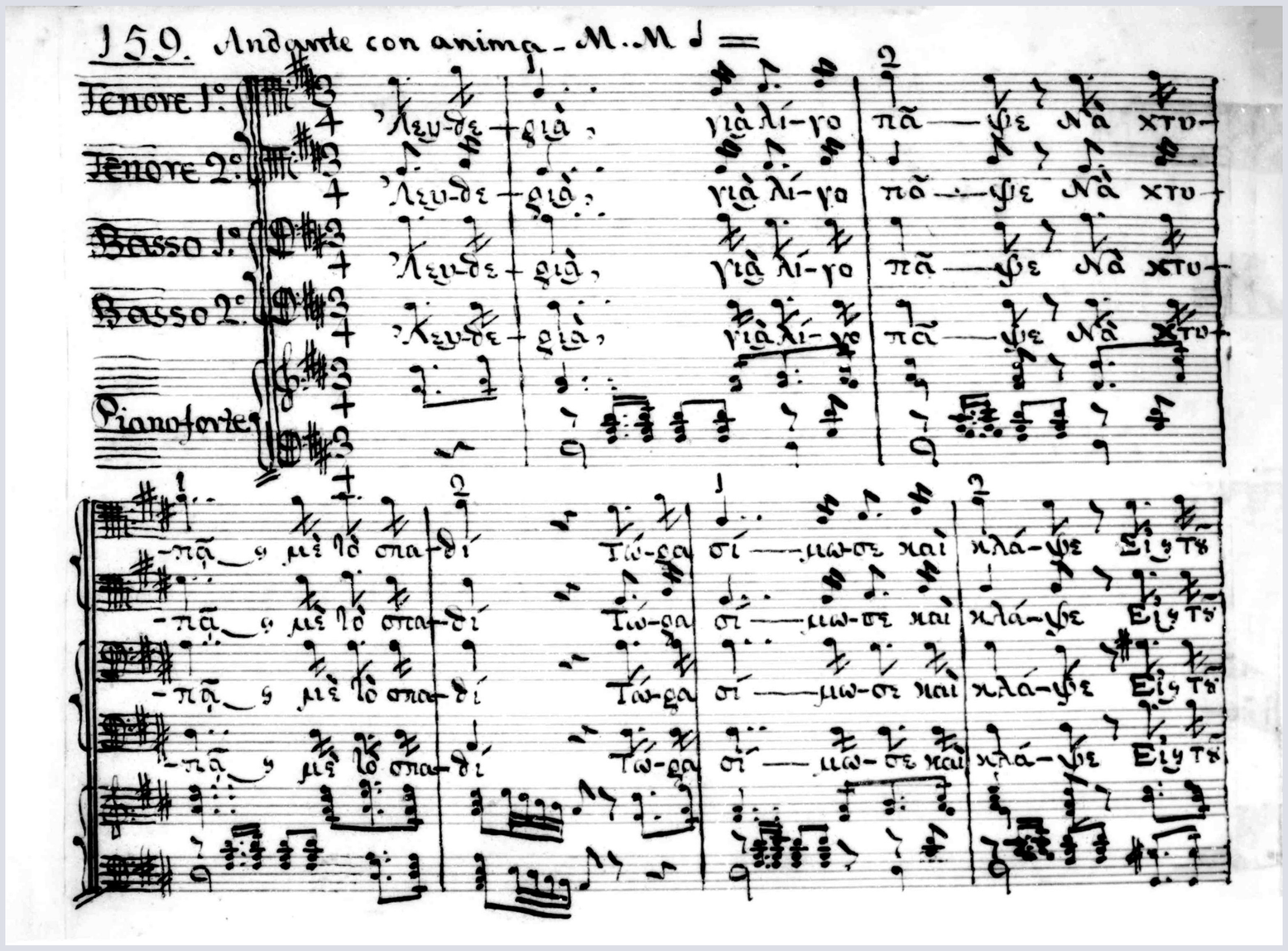
159. Andante con anima - M. M. ♩ =
Tenore 1°
Tenore 2°
Basso 1°
Basso 2°
Pianoforte

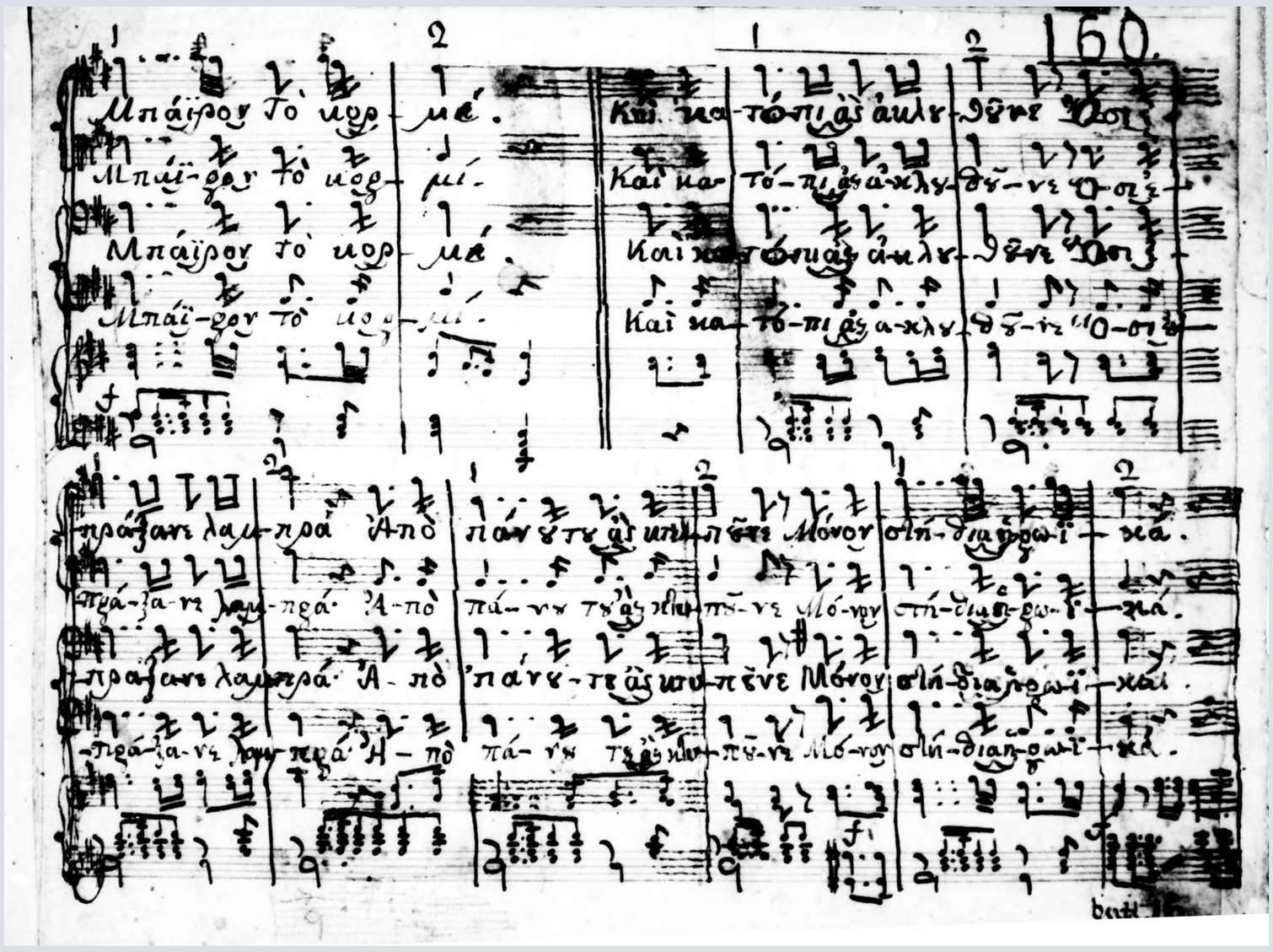
160.

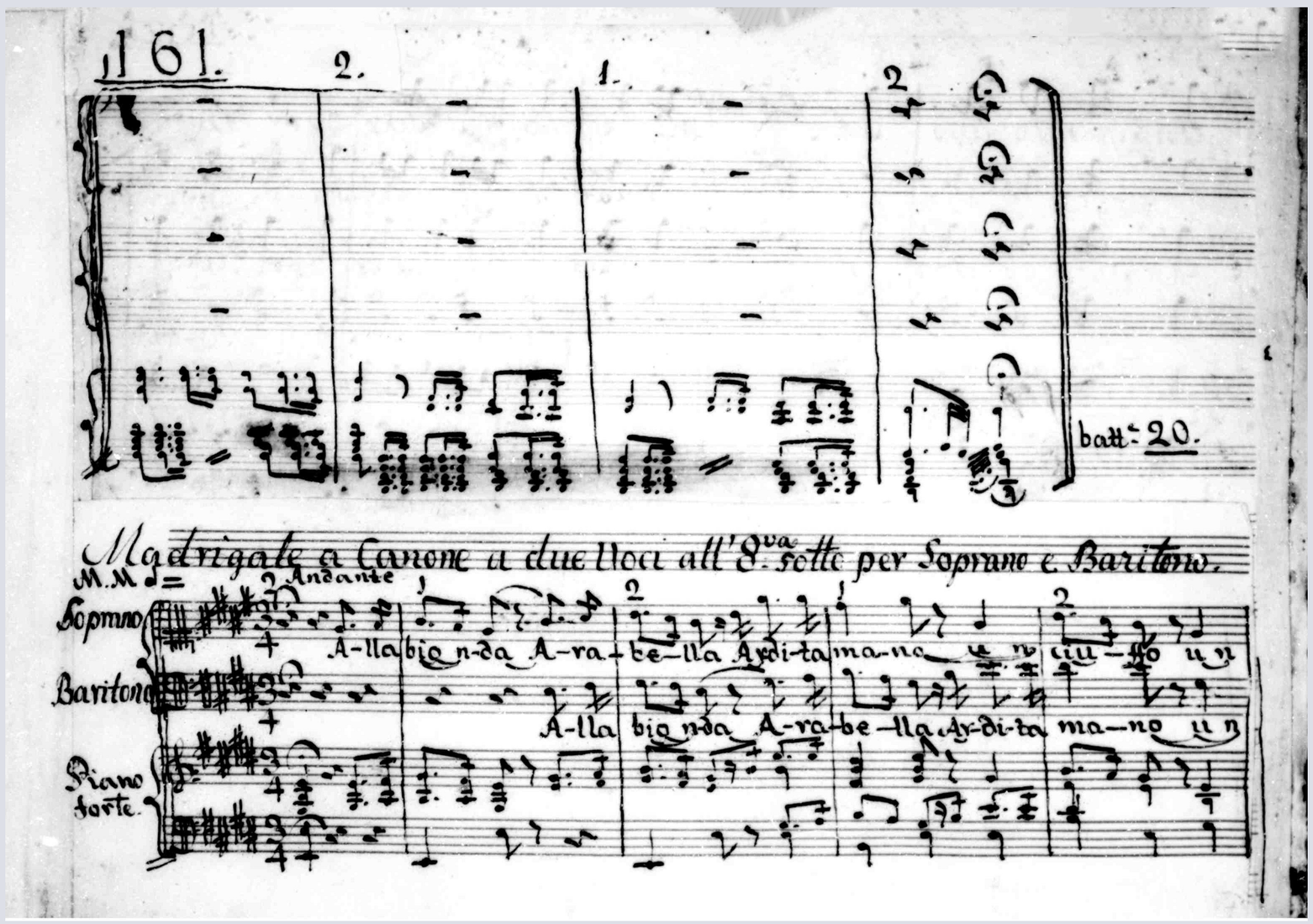
161.
batt.ª 20.
Madrigale a Canone a due Voci all'8va sotto per Soprano e Baritono.
M.M. ♩= 92 Andante
Soprano
Baritono
Piano forte
A-lla bia n-da A-ra-be-lla Ardi-ta ma-no
A-lla bia n-da A-ra-be-lla Ar-di-ta ma-no

ΕΙΣ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟΝ ΤΟΥ ΛΟΡΔΟΥ ΜΠΑΥΡΟΝ

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΣΟΛΩΜΟΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΑΝΤΖΑΡΟΣ

1

Λευ - τε -
Πρω - τοι.ας

6

ρια για λι - γο πα - ψε να κτυ - πας με το σπα - θι τω - ρα
ελ - θουν οι Σου - λιω - τες απ το λει - - ψα - νον αυ - το ας μα -

10

σι - μω - σε και κλα - ψε εις του Μπαυ - ρον το κο - ρμι Και κα -
κραι - νου - νε.οι προ - δο - τες κι.απ' τα λο - για που θα ει - πω. Φλαμ - πουρα

© 2013 ΑΡΧΕΙΟ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

14

το - πι ας α-κλου - θου - νε ο - σοι.ε-πρα - ξα - νε λαμ - πρα α - πο
ο - πλα τι - μη - με - να ας γυρ - θουν κα - τα τη γη κα - θως

18

πα - νου του.ας κτυ-που - νε μο-νο στη - θεια η-ρω - ι - κα Και κα - κα.
η - τα - νε γυρ - με - να εις του Μαρ - κου τη θα νη. Φλαμ-πουρα

1a vta 2a vta

23

coda

ΑΣΜΑ ΠΟΛΕΜΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ο Αδαμάντιος Κοραής (1748-1833) έγραψε το 1800 το *Άσμα πολεμιστήριον των εν Αιγύπτω περί ελευθερίας μαχομένων Γραικών,* αφιερωμένο στο Bataillondes Chasseursd' Orient, δηλαδή το τάγμα των Ελλήνων που πολεμούσε στο πλευρό του Ναπολέοντα. Το εμβατήριο αυτό, που διαδόθηκε αργότερα στην Ελλάδα με τους τίτλους: *Εμβατήριον των Κυνηγών της Ανατολής, Χαιρετισμός του Υψηλάντου, Ύμνος των Ιερολοχιτών, Ο Έλλην προς τους ομογενείς* το βρίσκουμε με τη μουσική του στο βιβλίο *Εγκόλπιον για τους φίλους της ιστορίας του Ελληνικού λαού* των Mebold και Schott. Εκεί πληροφορούμαστε ότι πρόκειται για πρωτότυπη ελληνική μελωδία που προμήθευσε στους εκδότες κάποιος Γεώργιος Παπαδόπουλος από την Πελοπόννησο. Το θούριο αυτό διαδραμάτισε σημαντικό ρόλο από την έκρηξη της Επανάστασης στη Μολδοβλαχία μέχρι και τους μετεπαναστατικούς χρόνους. Το κείμενό του το βρίσκουμε στο εγκόλπιο των Ιερολοχιτών *Άσματα και πονημάτια διαφόρων* που εκδόθηκε το 1821 στο Ιάσιο. Μετά την καταστροφή του Ιερού Λόχου μεταφέρθηκε από τον Δημήτριο Υψηλάντη στην επαναστατημένη Πελοπόννησο, όπου μαζί με τον *Θούριο* του Ρήγα και τις διάφορες «παρωδίες» της Μασσαλιώτιδος, τραγουδιόταν από τους επαναστάτες και ιδιαίτερα από τμήματα του «Τακτικού».

https://www.youtube.com/watch?v=37VdKb4_I9o&t=23s

Αδαμάντιος Κοραής, 1748 - 1833

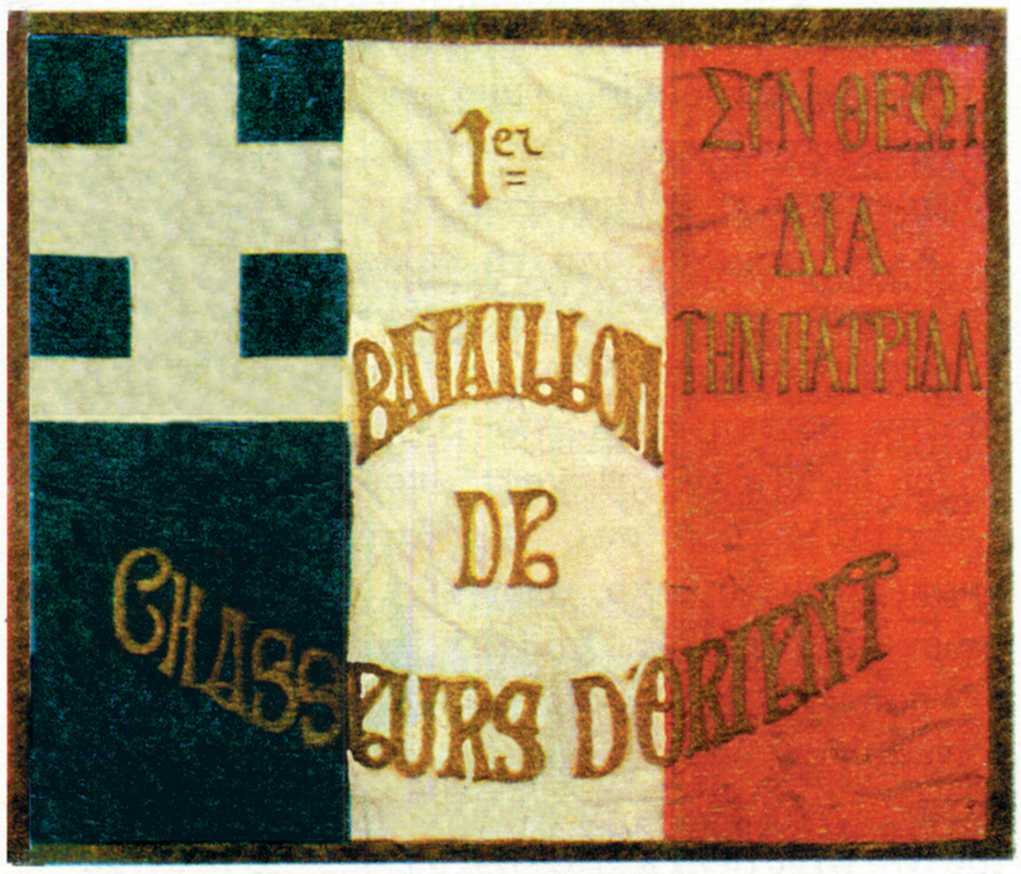

Η σημαία του Ελληνικού Τάγματος του Ναπολέοντος

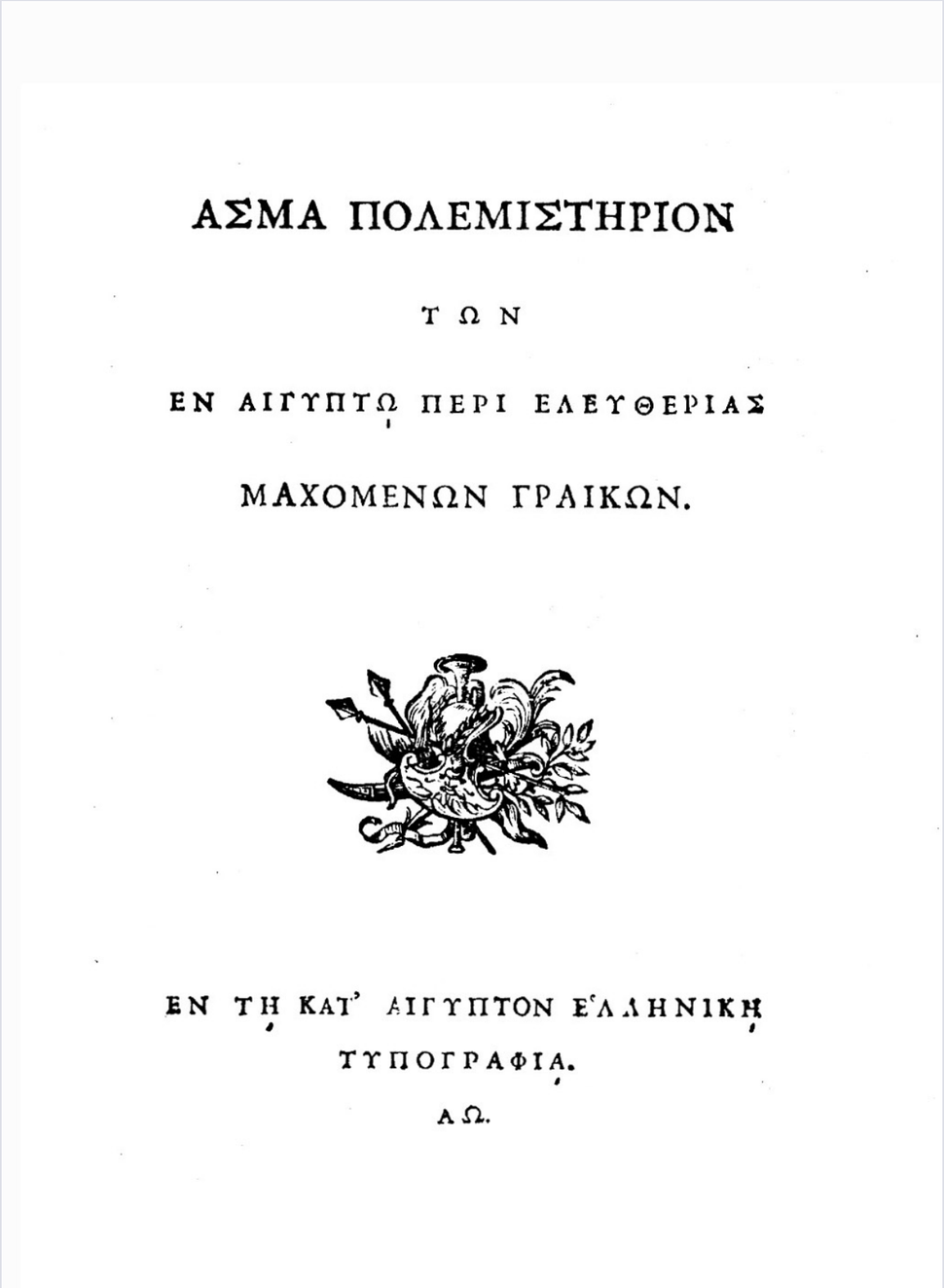

ΑΣΜΑ ΠΟΛΕΜΙΣΤΗΡΙΟΝ

ΤΩΝ

ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ ΠΕΡΙ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

ΜΑΧΟΜΕΝΩΝ ΓΡΑΙΚΩΝ.

ΕΝ ΤΗ ΚΑΤ' ΑΙΓΥΠΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑ.

ΑΩ.

"Άσμα Πολεμιστήριον των εν Αιγύπτω περί ελευθερίας μαχομένων Γραικών" του Α. Κοραή, 1800

Taschenbuch
für
Freunde der Geschichte
des
Griechischen Volkes
älterer und neuerer Zeit.

Zweiter Jahrgang.
1824.

Herausgegeben
von
D. A. Schott und M. Mehold.

Mit dem Bildnisse des Maurokordato, Demosthenes und des Grafen v. Normann (ehemal. K. W. General der Cavallerie), einer Ansicht von Akrokorinth und der Wohnung Maurokordato's, einer Charte und einem Musikblatte.

Heidelberg,
bei Christian Friedrich Winter.

«Εγκόλπιον για τους φίλους της ιστορίας του Ελληνικού λαού»

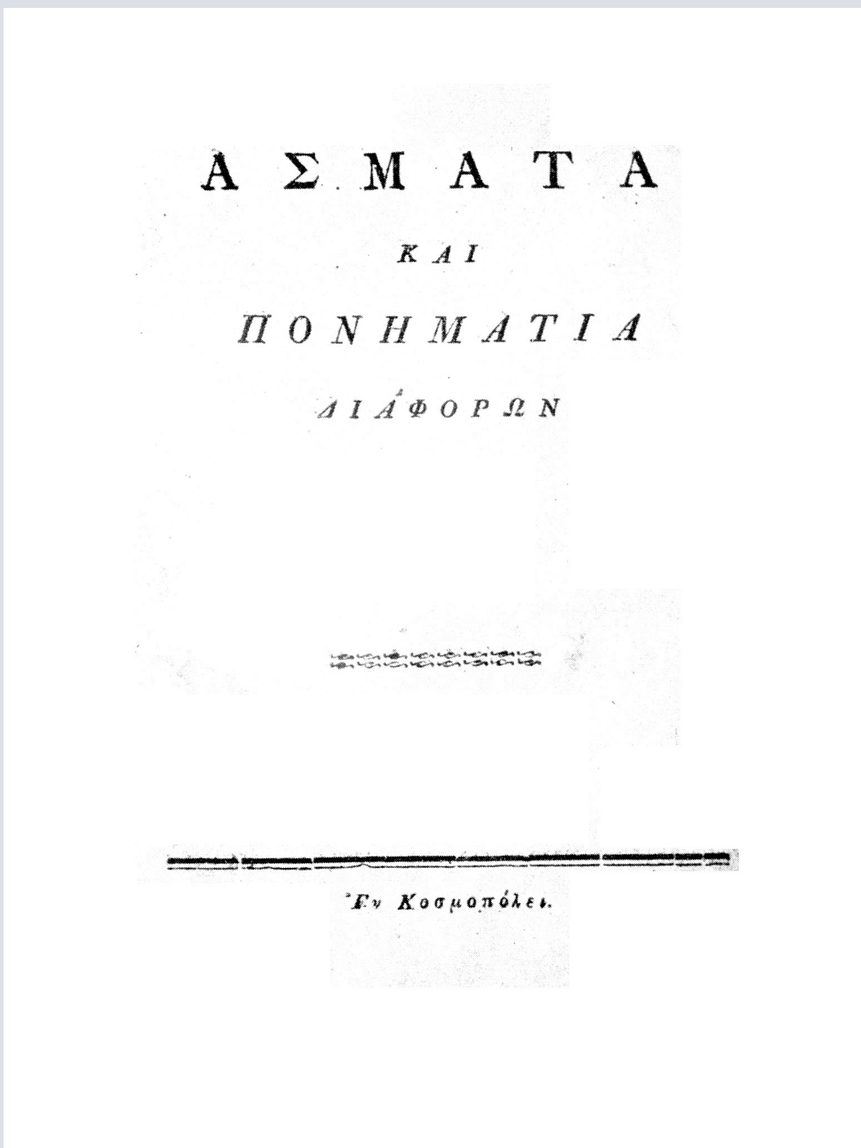

ΑΣΜΑΤΑ
ΚΑΙ
ΠΟΝΗΜΑΤΙΑ
ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Ἐν Κοσμοπόλει.

«Άσματα και πονημάτια διαφόρων», 1821

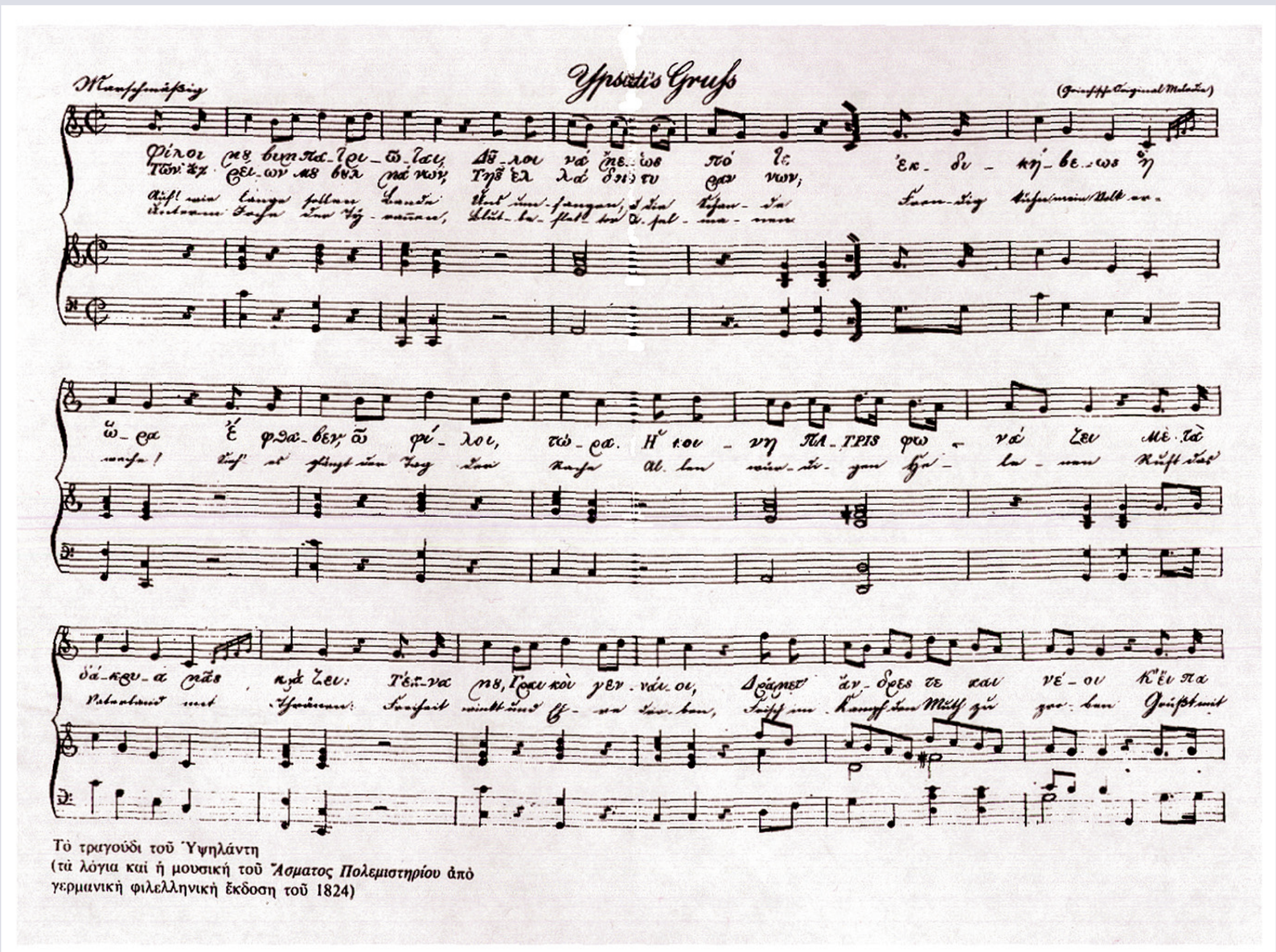

Τὸ τραγούδι τοῦ Ὑψηλάντη
(τὰ λόγια καὶ ἡ μουσική τοῦ *Ἄσματος Πολεμιστηρίου* ἀπὸ γερμανικὴ φιλελληνικὴ ἔκδοση τοῦ 1824)

ΕΜΒΑΤΗΡΙΟΝ ΤΩΝ ΚΥΝΗΓΩΝ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ

Διασκ.: Γ. Κ.

΄Άσμα Πολεμιστήριον)

Ποίησις: Αδαμαντίου Κοραή
Μουσική : Αγνώστου

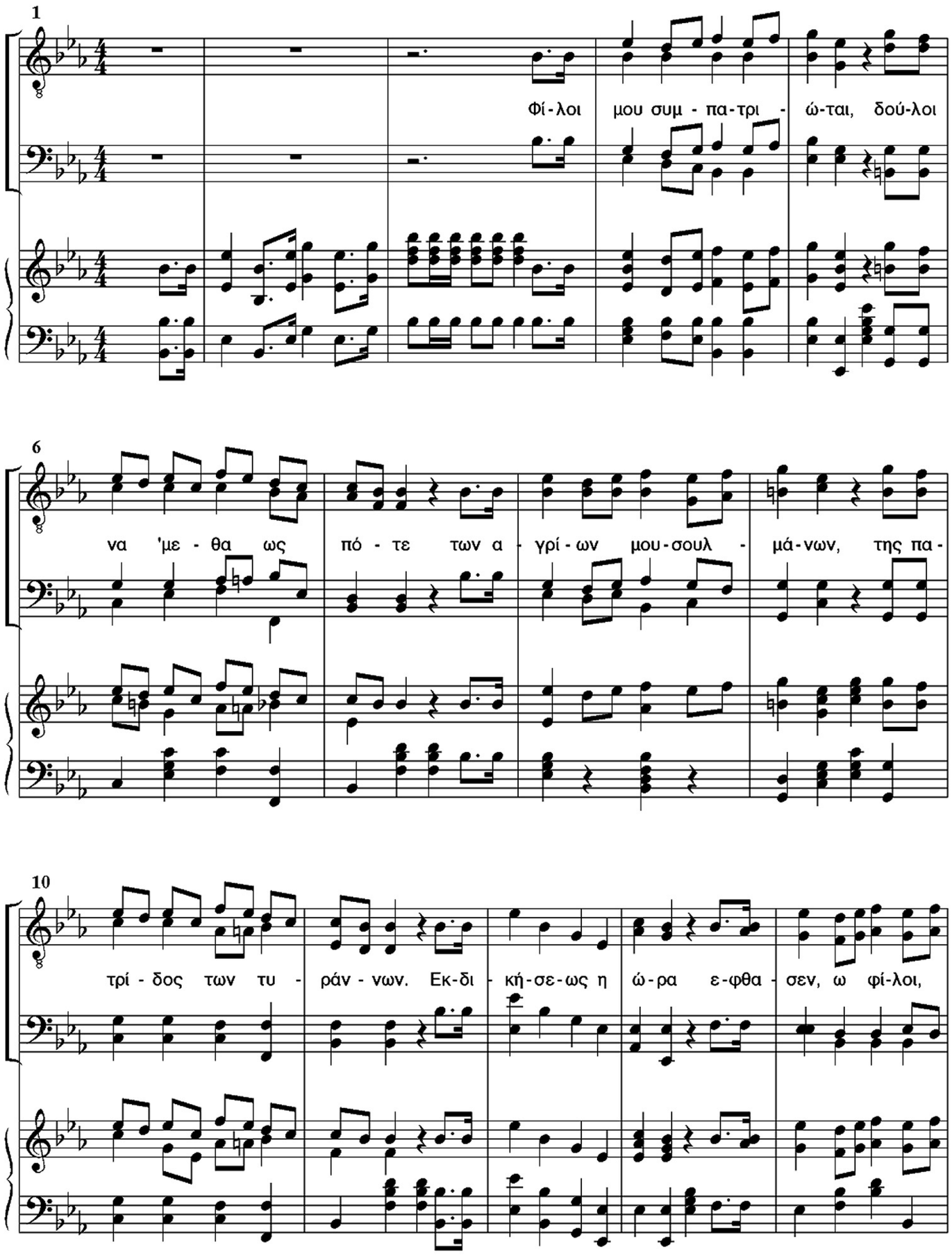

© Αρχείο Ελληνικής Μουσικής 1998

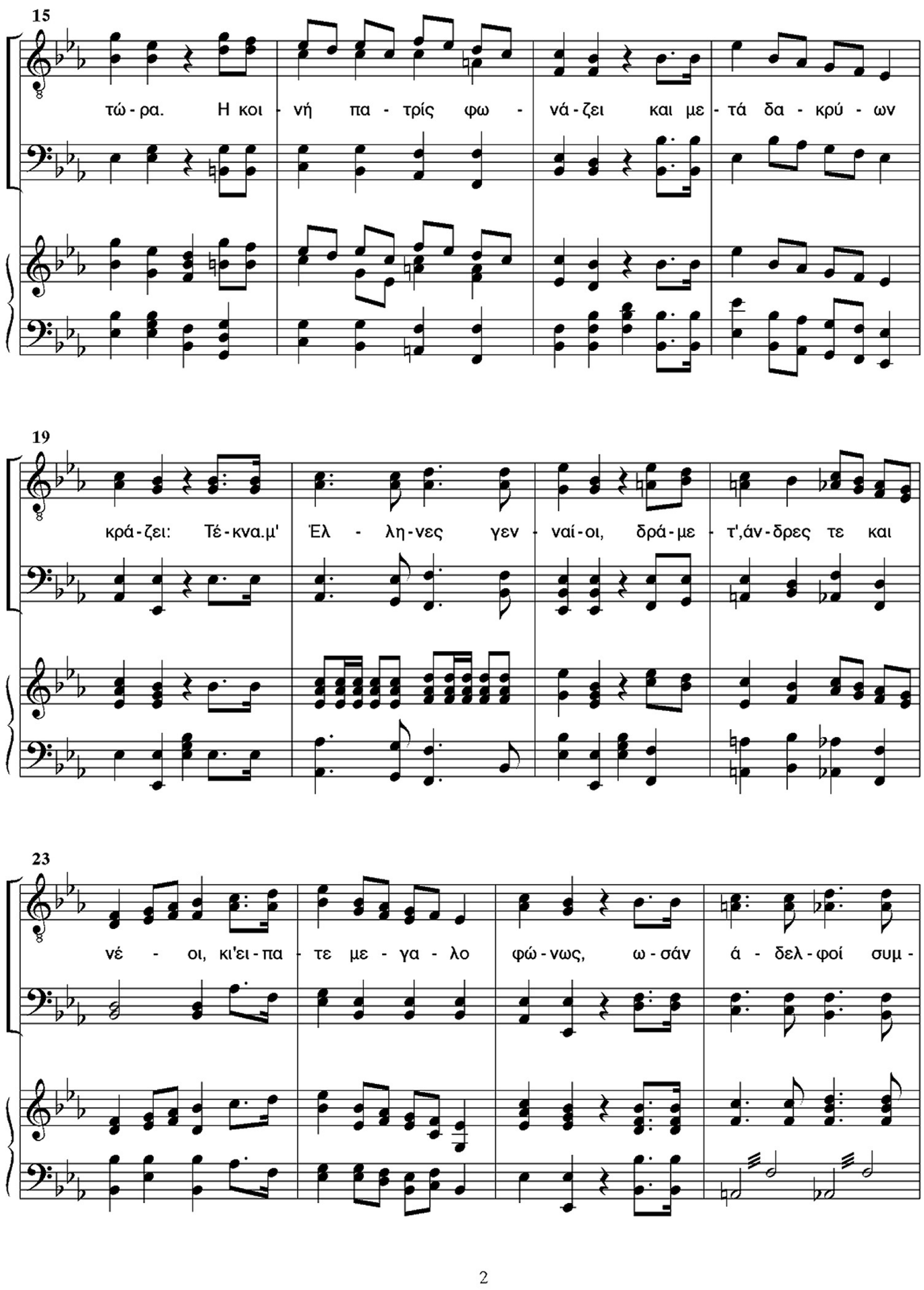
15
τώ - ρα. Η κοι - νή πα - τρίς φω - νά - ζει και με - τά δα - κρύ - ων
19
κρά - ζει: Τέ - κνα.μ' Έλ - λη - νες γεν - ναί - οι, δρά - με - τ',άν - δρες τε και
23
νέ - οι, κι'ει - πα - τε με - γα - λο φώ - νως, ω - σάν ά - δελ - φοί συμ -
2

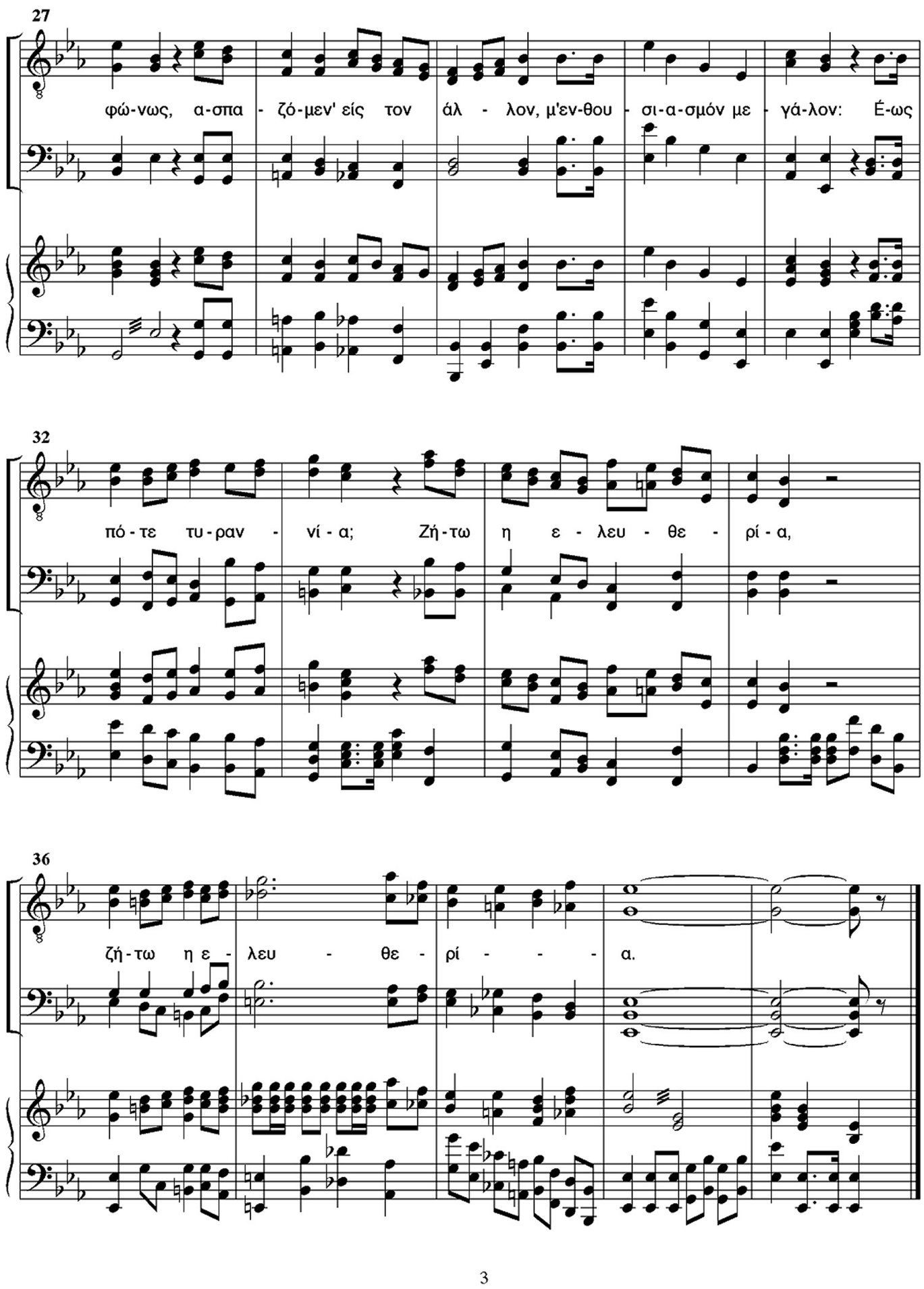
27
φώ-νως, α-σπα - ζό-μεν' είς τον άλ - λον, μ'εν-θου - σι-α-σμόν με - γά-λον: Έ-ως
32
πό - τε τυ - ραν - νί - α; Ζή - τω η ε - λευ - θε - ρί - α,
36
ζή - τω η ε - λευ - θε - ρί - - - α.
3

LE CHANT DU JEUNE GREC

Ο Κωνσταντίνος Αγαθόφρων Νικολόπουλος (1786-1841). Γεννημένος στη Σμύρνη από Ανδριτσαινίτες γονείς, σπούδασε στο περίφημο Λύκειο του Βουκουρεστίου και το 1806 βρέθηκε στο Παρίσι όπου εντάχθηκε στην ομάδα του Κοραή. Διετέλεσε για μια τριακονταετία βιβλιοθηκάριος του Institut de France, θέση που του επέτρεπε να βρίσκεται σε καθημερινή επαφή με τους Γάλλους διανοούμενους και να προσπαθεί να τους προσηλυτίσει στο Φιλελληνικό κίνημα. Ο Νικολόπουλος υπήρξε φιλόλογος, επιμελητής εκδόσεων αρχαίων Ελλήνων συγγραφέων, αρχαιολόγος, ποιητής, αρθρογράφος σε διάφορα περιοδικά της εποχής του, συγγραφέας επαναστατικών φυλλαδίων, εκδότης εφημερίδας, φανατικός συλλογέας σπανίων βιβλίων αλλά και συνθέτης, έχοντας σπουδάσει μουσική με τον François-Joseph Fétis. Τα περισσότερα από τα μουσικά του έργα χάθηκαν μετά τον ξαφνικό θάνατό του το 1841. Όσα διασώθηκαν στα κατάλοιπά του περιλαμβάνουν ρομάντσες, μελοποιήσεις αρχαίων Ελληνικών κειμένων, θρησκευτικά έργα και πατριωτικά άσματα. Από αυτά αναφέρουμε τα έξι πατριωτικά έργα του που βρέθηκαν σε έντυπη μορφή, το *Le Chant de Germanos,* το *Le chant du jeune Grec,* το *Lecri des Grecs,* το *Domine Salvum,* το *Chant des Grecs* και το *Prière des jeunes filles de Patras.* Επίσης αποκαταστάθηκαν από τα χειρόγραφά του το *Σπαθί, σπαθί ω Έλληνες,* το *Ω παίδες Ελλήνων ίτε* και άλλα.

https://www.youtube.com/watch?v=wL9NJFirxdg&t=19s

Κωνσταντίνος Αγαθόφρων Νικολόπουλος, 1786 - 1841

οποία το τραγούδι θα μπορούσε να επιθεί και στα ελληνικά.

L'infidéle apporte des fers,	Οι άπιστοι κρατούν σπαθιά,
J'entends au loin le cri de guerre,	ακούω μακριά τη βοή απ τη μάχη,
Je n'ai qu'une barque légère,	εγώ με μια βάρκα μονάχη,
Et leurs vaisseaus couvrent les mers.	κι αυτοί τρικάταρτα σκαριά.
Mais mon cœur ne perd point courage,	Μα η καρδιά μου δεν διστάζει,
Entre ma mort et l'esclavage	και να διαλέξει δε δειλιάζει,
S'il fout choisir, je sais mourir.	το θάνατο απ' τη σκλαβιά.
Hier couvert du sang des miens,	Ρέουν αιμάτων ποταμοί,
Je quittais les champs de carnage,	κορμιά με μάτια που ρωτάνε,
Immobiles sur l'autre plage	αδιάφοροι πώς μπορούνε να' ναι,
J'apperçus d'indignes chrétiens.	όλοι οι άλλοι Χριστιανοί.
Mais mon cœur	Μα η καρδιά μου...
Un jour le signal des combats	Μα θα σημάνει κι η στιγμή,
Peut reveiller d'autres Achilles,	που θα λευτερωθεί η πατρίδα,
Le souvenir des Thermopyles	Εμπρός, παιδιά του Λεωνίδα,
Enfants des Léonidas.	όλοι μαζί με μια ψυχή.
Mais mon cœur	Μα η καρδιά μου...
Oh! toi dont, mon cœur a jait choix!	Ξύπνησε, λοιπόν, είν' καιρός,
Arme mon bras, l'heure est sonnée	από φλόγα η καρδιά πλημμυρίζει,
Détache du lit d'hymnée	της λευτεριάς παντού κυμματίζει
L'étendart où brille la croix.	το λάβαρο που λάμπει ο Σταυρός.
Pouquoi ces pleurs, vas, prends courage	Εμπρός, καρδιά μου, μη διστάζεις,
entre ma mort et l'esclavage	και να διαλέξεις μη δειλιάζεις
s'il fout choisir, je sais mourir.	το θάνατο απ' τη σκλαβιά.

Μτφ. Γ. Κ.

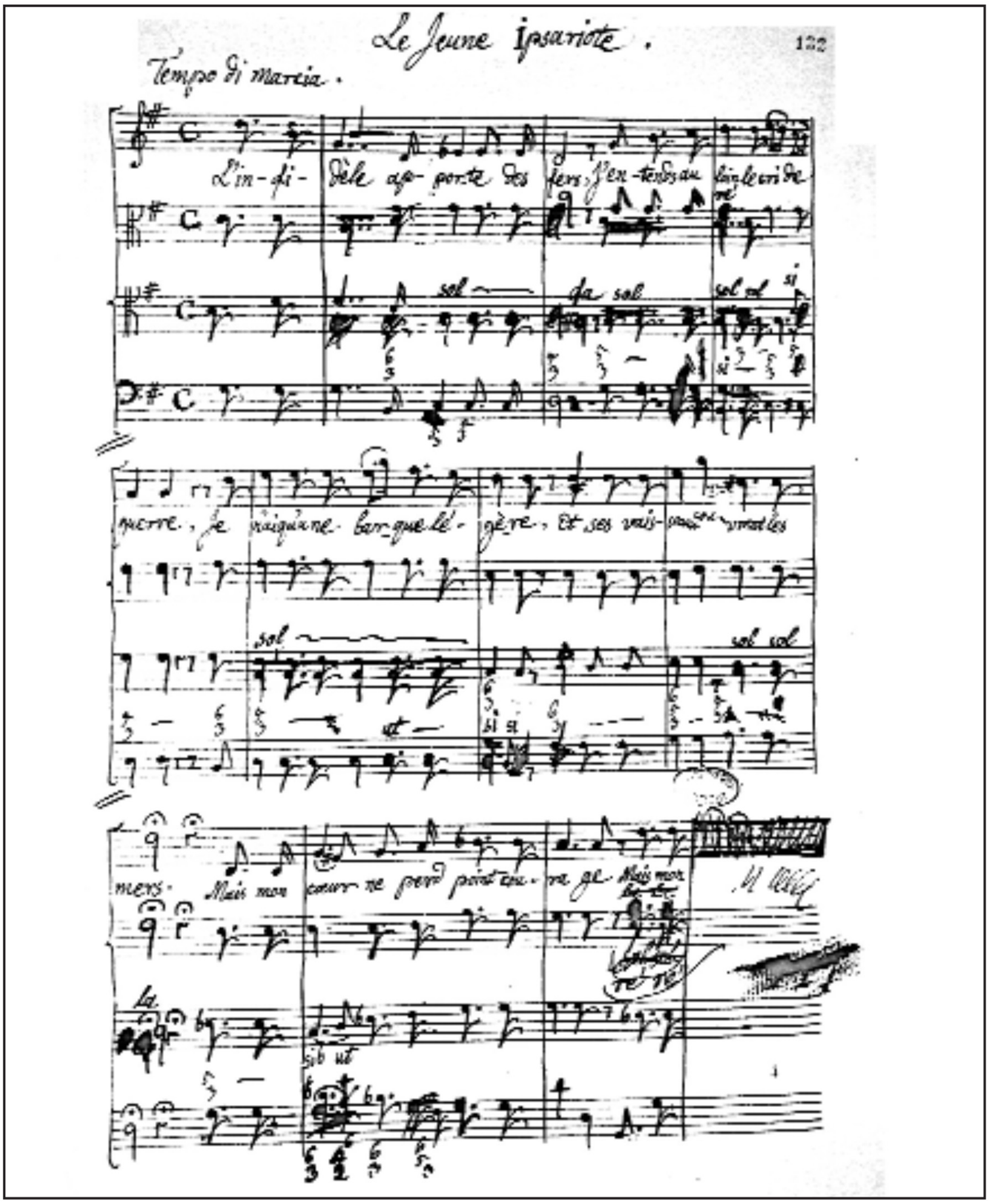

Η πρώτη σελίδα της χειρόγραφης παρτιτούρας από το Chant du jeune Grec

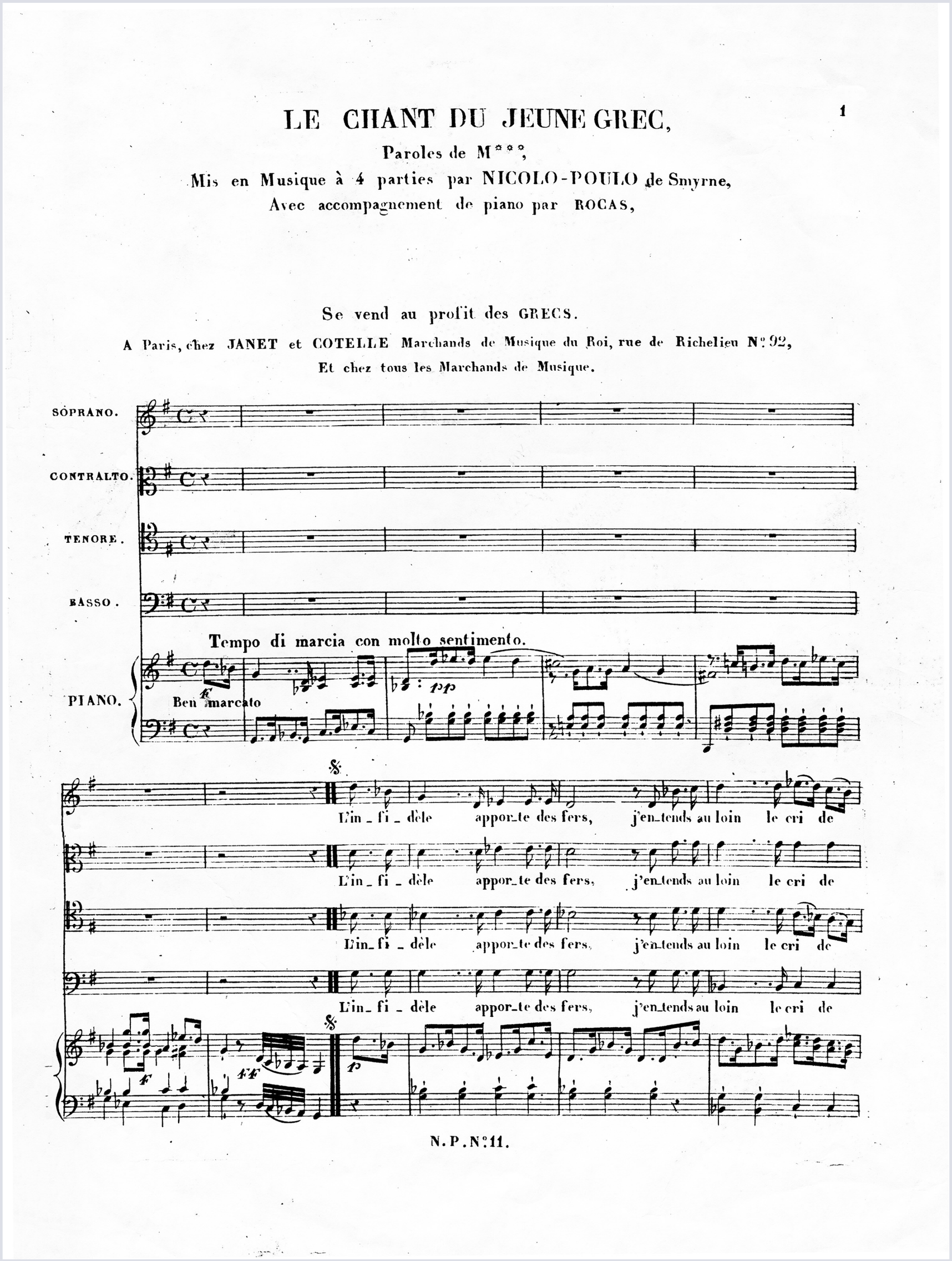

LE CHANT DU JEUNE GREC, 1

Paroles de M***,

Mis en Musique à 4 parties par NICOLO-POULO de Smyrne,

Avec accompagnement de piano par ROCAS,

Se vend au profit des GRECS.

A Paris, chez JANET et COTELLE Marchands de Musique du Roi, rue de Richelieu N° 92,

Et chez tous les Marchands de Musique.

SOPRANO.

CONTRALTO.

TENORE.

BASSO.

PIANO.

Tempo di marcia con molto sentimento.

Ben marcato

L'in_fi_dèle appor_te des fers, j'en_tends au loin le cri de

L'in_fi_dèle appor_te des fers, j'en_tends au loin le cri de

L'in_fi_dèle appor_te des fers, j'en_tends au loin le cri de

L'in_fi_dèle appor_te des fers, j'en_tends au loin le cri de

N. P. N° 11.

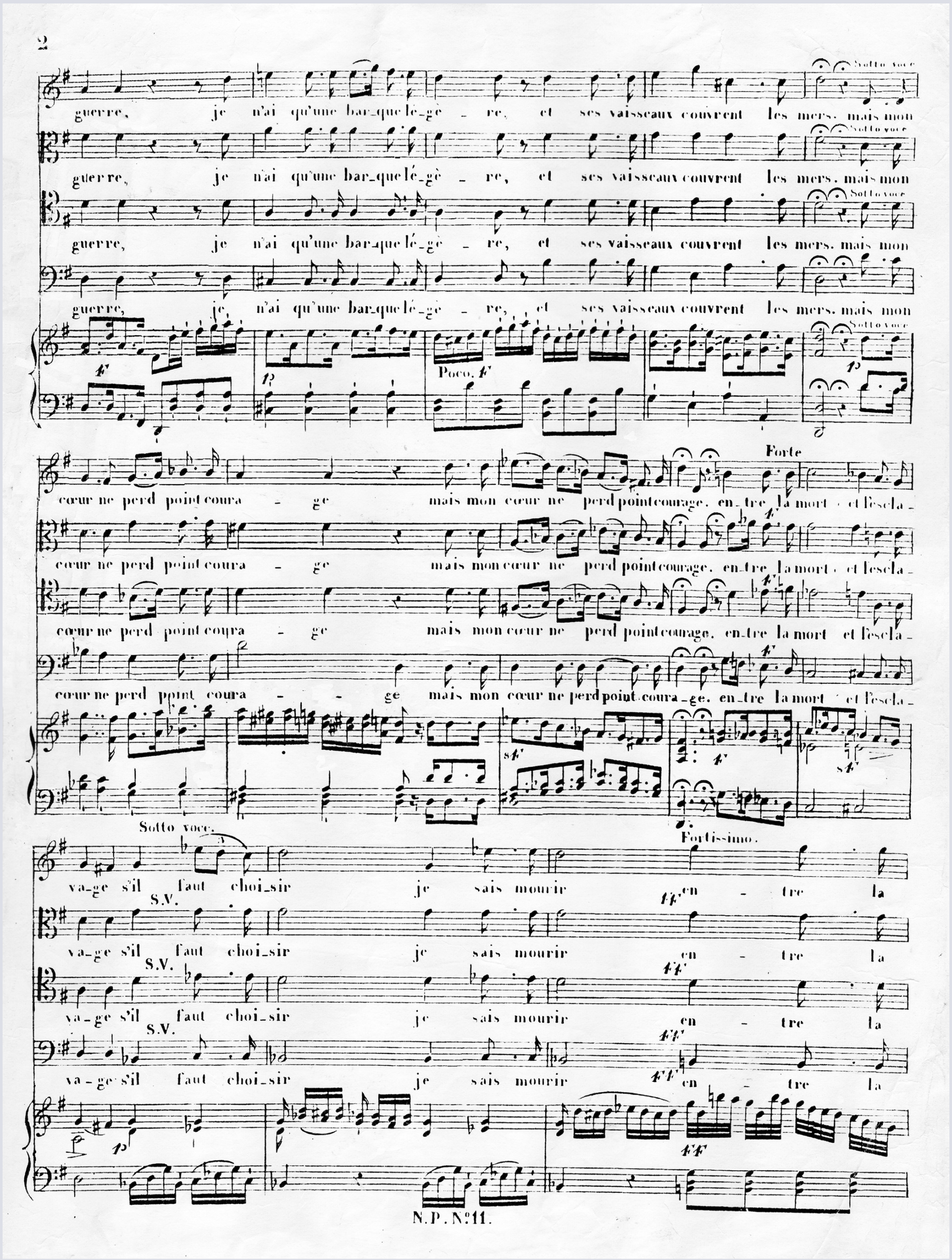
guerre, je n'ai qu'une barque légère, et ses vaisseaux couvrent les mers. mais mon
Sotto voce
Poco, f
Forte
cœur ne perd point courage mais mon cœur ne perd point courage, entre la mort et l'esclavage s'il faut choisir je sais mourir
Sotto voce.
S.V.
Fortissimo.
N.P. N°11.

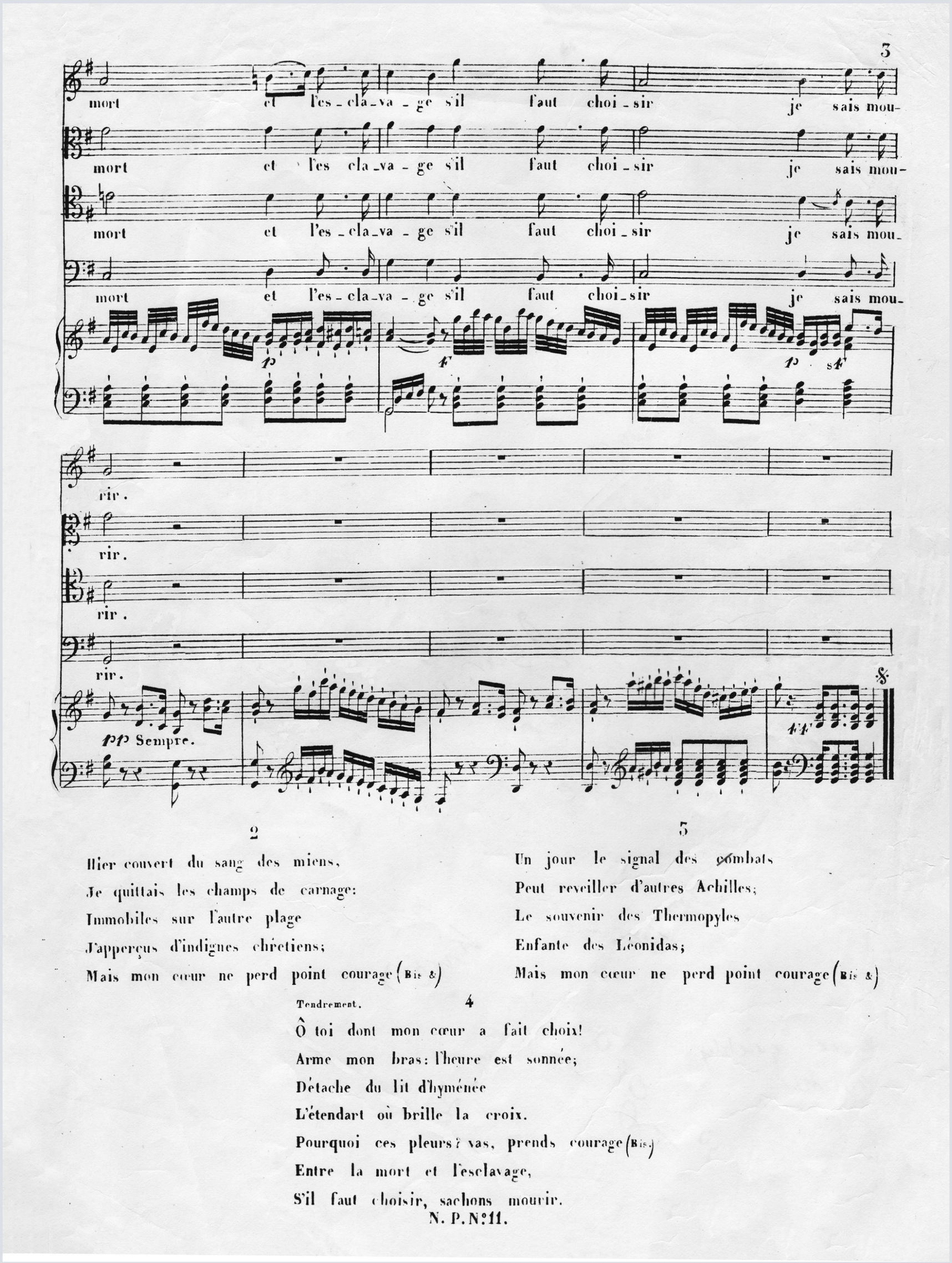
mort et l'es-cla-va-ge s'il faut choi-sir je sais mou-
rir.
pp Sempre.
2
Hier couvert du sang des miens,
Je quittais les champs de carnage:
Immobiles sur l'autre plage
J'apperçus d'indignes chrétiens;
Mais mon cœur ne perd point courage (Bis &)
3
Un jour le signal des combats
Peut reveiller d'autres Achilles;
Le souvenir des Thermopyles
Enfante des Léonidas;
Mais mon cœur ne perd point courage (Bis &)
Tendrement.
4
Ô toi dont mon cœur a fait choix!
Arme mon bras: l'heure est sonnée;
Détache du lit d'hyménée
L'étendart où brille la croix.
Pourquoi ces pleurs? va, prends courage (Bis.)
Entre la mort et l'esclavage,
S'il faut choisir, sachons mourir.
N. P. N°11.

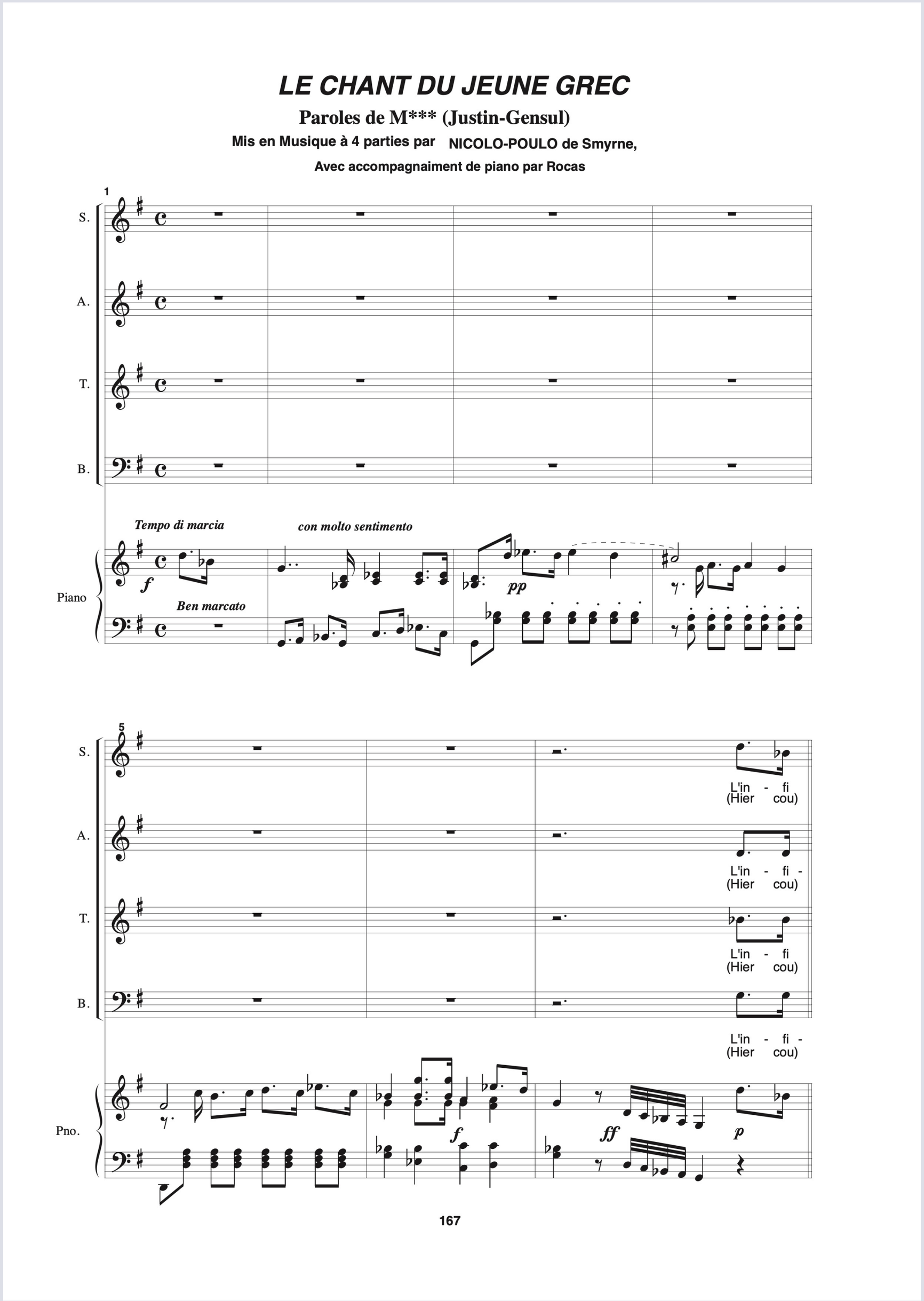
LE CHANT DU JEUNE GREC
Paroles de M*** (Justin-Gensul)
Mis en Musique à 4 parties par NICOLO-POULO de Smyrne,
Avec accompagnaiment de piano par Rocas
S.
A.
T.
B.
Piano
Tempo di marcia
con molto sentimento
Ben marcato
Pno.
L'in - fi
(Hier cou)
L'in - fi -
(Hier cou)
167

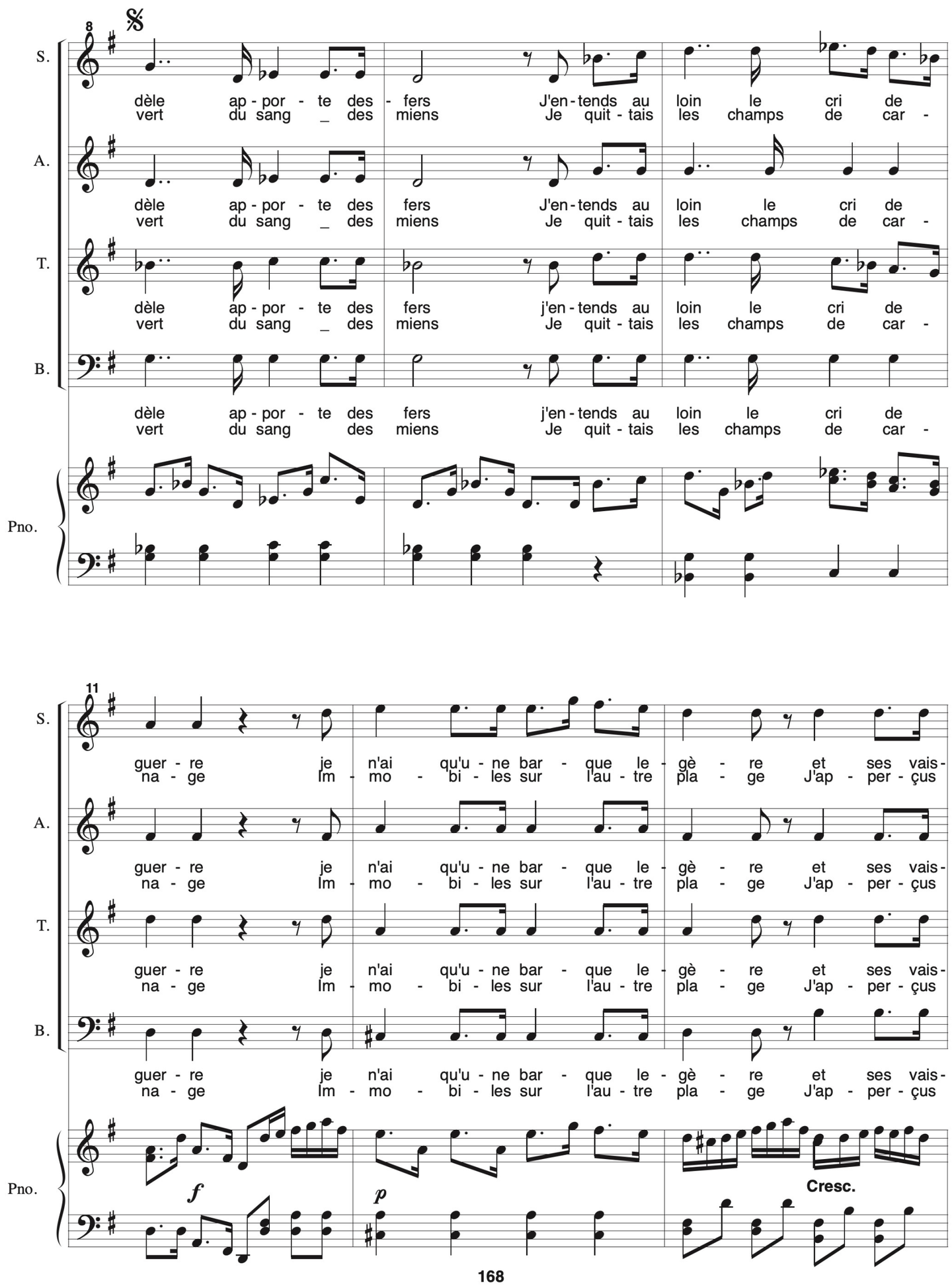
S.
A.
T.
B.
Pno.
dèle ap - por - te des - fers J'en - tends au loin le cri de
vert du sang _ des miens Je quit - tais les champs de car -
dèle ap - por - te des fers J'en - tends au loin le cri de
vert du sang _ des miens Je quit - tais les champs de car -
dèle ap - por - te des fers j'en - tends au loin le cri de
vert du sang _ des miens Je quit - tais les champs de car -
dèle ap - por - te des fers j'en - tends au loin le cri de
vert du sang des miens Je quit - tais les champs de car -
guer - re je n'ai qu'u - ne bar - que le - gè - re et ses vais -
na - ge Im - mo - bi - les sur l'au - tre pla - ge J'ap - per - çus
guer - re je n'ai qu'u - ne bar - que le - gè - re et ses vais -
na - ge Im - mo - bi - les sur l'au - tre pla - ge J'ap - per - çus
guer - re je n'ai qu'u - ne bar - que le - gè - re et ses vais -
na - ge Im - mo - bi - les sur l'au - tre pla - ge J'ap - per - çus
guer - re je n'ai qu'u - ne bar - que le - gè - re et ses vais -
na - ge Im - mo - bi - les sur l'au - tre pla - ge J'ap - per - çus
f
p
Cresc.
168

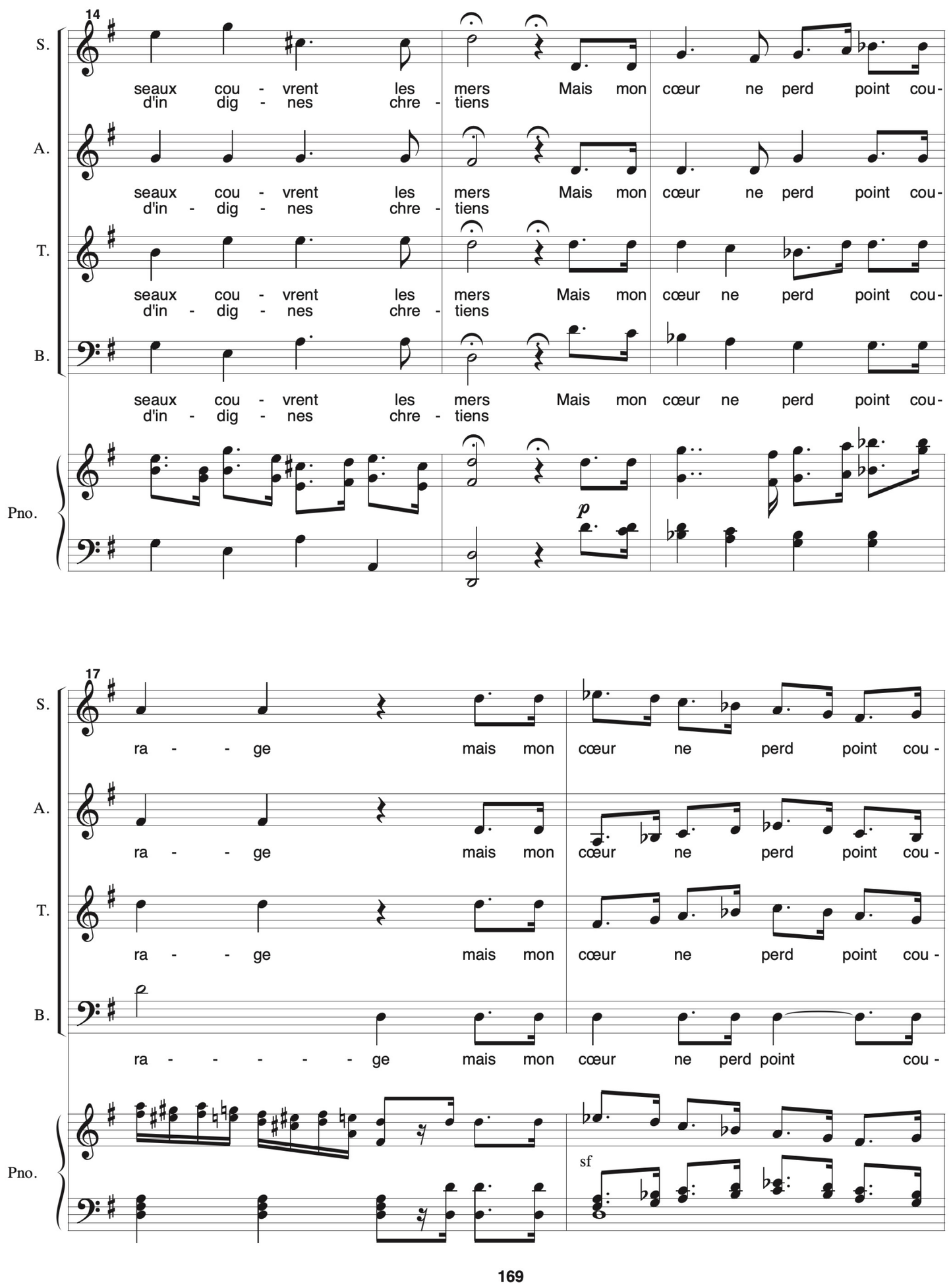
14
S.
seaux cou - vrent les mers Mais mon cœur ne perd point cou-
d'in dig - nes chre - tiens
A.
seaux cou - vrent les mers Mais mon cœur ne perd point cou-
d'in - dig - nes chre - tiens
T.
seaux cou - vrent les mers Mais mon cœur ne perd point cou-
d'in - dig - nes chre - tiens
B.
seaux cou - vrent les mers Mais mon cœur ne perd point cou-
d'in - dig - nes chre - tiens
Pno.
p
17
S.
ra - - ge mais mon cœur ne perd point cou -
A.
ra - - ge mais mon cœur ne perd point cou -
T.
ra - - ge mais mon cœur ne perd point cou -
B.
ra - - - - - - ge mais mon cœur ne perd point cou -
Pno.
sf
169

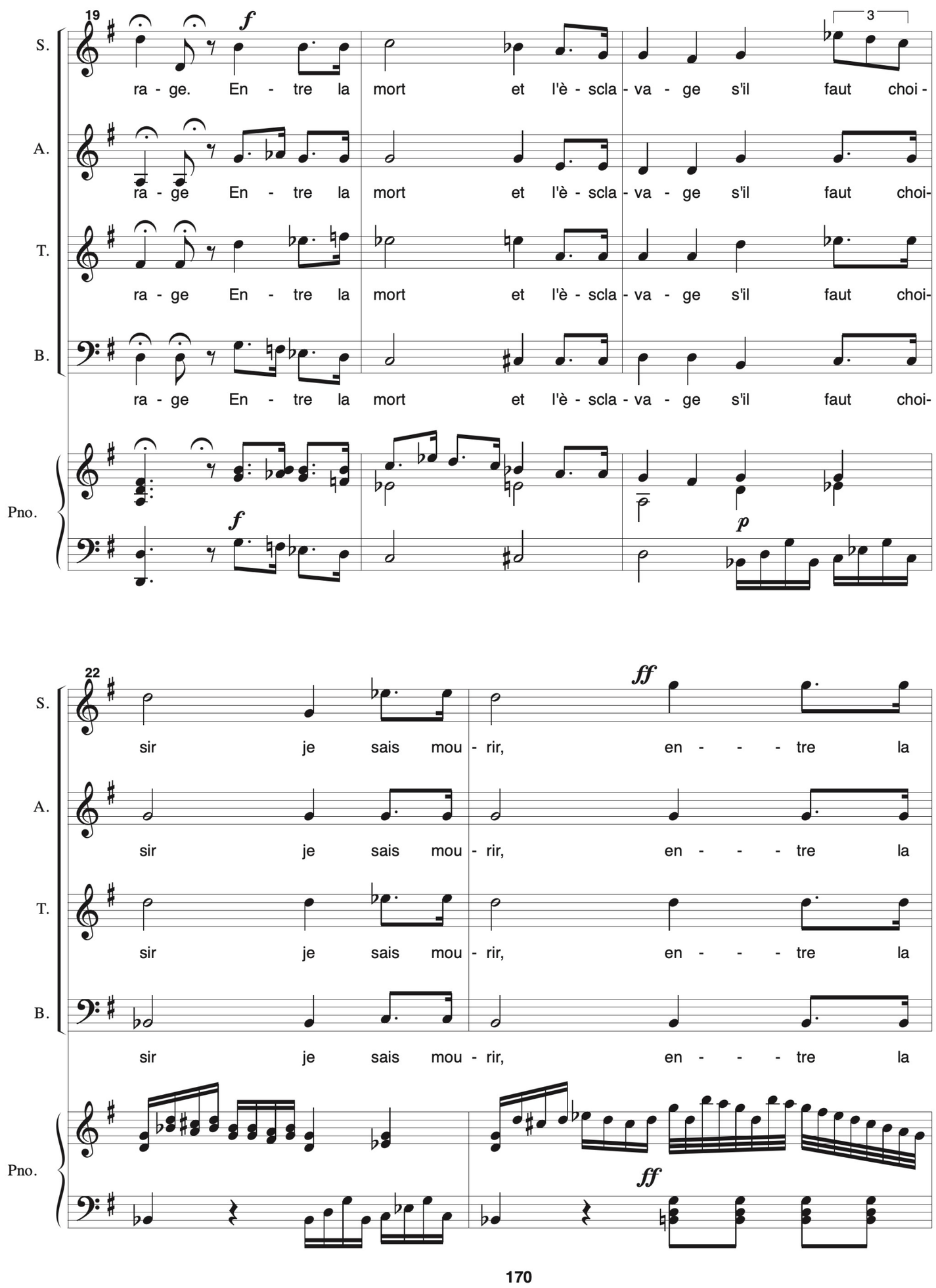
19
S.
A.
T.
B.
Pno.
ra - ge. En - tre la mort et l'è - scla - va - ge s'il faut choi -
ra - ge En - tre la mort et l'è - scla - va - ge s'il faut choi-
ra - ge En - tre la mort et l'è - scla - va - ge s'il faut choi-
ra - ge En - tre la mort et l'è - scla - va - ge s'il faut choi-
f
p
22
sir je sais mou - rir, en - - - tre la
ff